អត្ថបទស្វែងយល់ពីការធានាឥណទាន | Article on Understanding Credit Guarantee

ស្វែងយល់ពីហានិភ័យការជ្រើសរើស និងហានិភ័យចិត្តសាស្ត្រ

ដោយ៖ លោក ណូ លីដា អគ្គនាយករង

KH ហានិភ័យការជ្រើសរើស (Adverse Selection) និងហានិភ័យចិត្តសាស្ត្រ (Moral Hazard) កើតឡើងដោយសារអសមភាពនៃព័ត៌មាន (Asymmetry Information) ដែលអាចនាំឱ្យមានភាពបរាជ័យនៃទីផ្សារ។ អសមភាពនៃព័ត៌មាន គឺជាស្ថានភាពដែលភាគីនានា ក្នុងប្រតិបត្តិការណាមួយ មិនមានព័ត៌មានស្មើគ្នា ដើម្បីអនុវត្តប្រតិបត្តិការនោះដោយយុត្តិធម៌ និងស្មើភាពគ្នា។ ឧទាហរណ៍ ក្នុងការទិញឡានមួយទឹក អ្នកទិញ មិនដឹងអំពីចំណុចខ្វះខាតនៃឡាននោះ គ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ដូចម្ចាស់ឡានដែលជាអ្នកលក់នោះទេ។ ដូច្នេះ អ្នកលក់អាចកំណត់តម្លៃបានត្រឹមត្រូវជាង ខណៈអ្នកទិញមិនមានព័ត៌មានស្មើគ្នា ដើម្បីចរចារតម្លៃឱ្យមកនៅកម្រិតមួយ ដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីស្ថានភាពពិតប្រាកដរបស់ឡាននោះទេ។ ក្នុងស្ថានភាពនេះ អសមភាពនៃព័ត៌មានអាចបណ្តាលឱ្យមានភាពបរាជ័យនៃទីផ្សារ ដោយសារមិនមានការទិញ-លក់ ព្រោះអ្នកទិញគិតថា គ្រប់តម្លៃឡានដែលអ្នកលក់ព្រមលក់ នឹងផ្តល់ផលប្រយោជន៍ដល់អ្នកលក់ច្រើនជាង។ អសមភាពនៃព័ត៌មាន គឺជាទ្រឹស្តីដែលត្រូវបានបង្កើតដោយសេដ្ឋវិទូ ដែលបានឈ្នះរង្វាន់ណូប៊ែល George Akerlof ក្នុងឆ្នាំ១៩៧០។

អសមភាពនៃព័ត៌មាន អាចកើតឡើងនៅក្នុងប្រតិបត្តិការច្រើនប្រភេទ។ នៅក្នុងប្រតិបត្តិការធនាគារ អ្នកខ្ចីជាទូទៅមានព័ត៌មានច្បាស់លាស់អំពីលទ្ធភាពសងរបស់ខ្លួន ជាងធនាគារដែលផ្តល់កម្ចី ដែលធ្វើឱ្យមានការលំបាកសម្រាប់ធនាគារក្នុងការកំណត់តម្លៃកម្ចី (អត្រាការប្រាក់) ដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពិតប្រាកដពីស្ថានភាពរបស់អ្នកខ្ចី។ ដោយឡែក នៅក្នុងប្រតិបត្តិការធានាឥណទាន អសមភាពនៃព័ត៌មាន កើតឡើងនៅពេលស្ថាប័នផ្តល់កម្ចី ដែលស្នើសុំការធានាលើកម្ចីដឹងព័ត៌មានអំពីកម្ចី និងអ្នកខ្ចី ច្រើនជាងស្ថាប័នដែលផ្តល់ការធានាលើកម្ចី។ អសមភាពនៃព័ត៌មាន អាចបណ្តាលឱ្យមានបញ្ហាពីរគឺ៖ ហានិភ័យការជ្រើសរើស និងហានិភ័យចិត្តសាស្ត្រ។

នៅពេលមានអសមភាពនៃព័ត៌មាន ធនាគារមិនអាចបែងចែករវាងអ្នកខ្ចីល្អ និងអ្នកខ្ចីមិនល្អនោះទេ។ ដោយសារប្រឈមនឹងហានិភ័យនេះ ធនាគារអាចនឹងកំណត់ការប្រាក់មួយ ដែលខ្ពស់ពេកសម្រាប់អ្នកខ្ចីល្អ។ អ្នកខ្ចីល្អនឹងចាកចេញពីទីផ្សារ នៅសល់តែអ្នកខ្ចីមិនល្អដែលស្វែងរកស្នើសុំកម្ចី។ ករណីនេះ ហៅថាហានិភ័យការជ្រើសរើស។ ដូច្នេះ វិធីសាស្ត្រមួយដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពទីផ្សារឥណទាន គឺបង្រួមភាពខុសគ្នានៃការដឹងព័ត៌មានពីគ្នា រវាងអ្នកខ្ចី និងអ្នកផ្តល់កម្ចី។ ហេតុនេះហើយ ទើបធនាគារតែងតែទាមទារព័ត៌មានទាំងអស់ពីអ្នកខ្ចីតាមដែលអាចធ្វើបាន មុនពេលផ្តល់កម្ចី ដើម្បីចៀសវាងហានិភ័យការជ្រើសរើស។ ព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ ជឿទុកចិត្តបាន និងទាន់ពេលវេលាអំពីអ្នកខ្ចី អាចជួយធនាគារ ឱ្យដឹងពីស្ថានភាពពិតប្រាកដរបស់អ្នកខ្ចី ដើម្បីកំណត់លក្ខខណ្ឌកម្ចី ដែលផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ឱ្យភាគីទាំងពីរ។ ដូចគ្នាដែរ ហានិភ័យការជ្រើសរើស នៅក្នុងប្រតិបត្តិការធានាឥណទាន គឺជាហានិភ័យដែលស្ថាប័នផ្តល់កម្ចី ដែលដឹងព័ត៌មានពីអ្នកខ្ចី ជ្រើសយកតែកម្ចីមិនល្អសម្រាប់ស្នើសុំការធានាពីស្ថាប័នផ្តល់ការធានាឥណទាន។

លើសពីនេះ អសមភាពនៃព័ត៌មានក៏អាបណ្តាលឱ្យមានហានិភ័យចិត្តសាស្ត្រផងដែរ ដែលកើតឡើងនៅពេលភាគីម្ខាងនៃកិច្ចសន្យាធ្វើសកម្មភាពដោយមិនយកចិត្តទុកដាក់ ដែលបណ្តាលឱ្យភាគីម្ខាងទៀតប្រឈមនឹងការខាតបង់។ នៅក្នុងប្រតិបត្តិការធានាឥណទាន ហានិភ័យចិត្តសាស្ត្រ គឺនៅពេលស្ថាប័នផ្តល់កម្ចី ដែលមានកម្ចីធានាដោយស្ថាប័នធានាឥណទាន មិនយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការគ្រប់គ្រងកម្ចីដែលមានការធានា ដោយគិតថាការបាត់បង់នៃកម្ចីដែលមានការធានានោះត្រូវបានរ៉ាប់រងភាគច្រើន ដោយស្ថាប័នធានាឥណទាន។ ដូចគ្នាដែរ ហានិភ័យចិត្តសាស្ត្រក៏អាចកើតឡើងដោយសារអ្នកខ្ចីកម្ចីដែលមានការធានាមិនមានឆន្ទៈក្នុងការទូទាត់សង ដោយគិតថាកម្ចីនោះត្រូវបានធានាដោយភាគីទីបី។

ហានិភ័យចិត្តសាស្ត្រ និងហានិភ័យនៃការជ្រើសរើស គឺជាបញ្ហាធ្ងន់ធ្ងរដែលអាចបណ្តាលឱ្យគម្រោងធានាឥណទានទទួលបរាជ័យប្រសិនបើមិនគ្រប់គ្រងហានិភ័យនេះឱ្យបានត្រឹមត្រូវ និងប្រយ័ត្នប្រយែង។ CGCC ដែលជាស្ថាប័នធានាឥណទានប្រឈមមុខខ្ពស់នឹងបញ្ហានេះ។ ដូច្នេះ ដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យនេះ CGCC បានប្រកាន់ភ្ជាប់នូវគោលនយោបាយសំខាន់ៗ ដូចខាងក្រោម៖

- តម្រូវឱ្យ PFIs អនុម័តកម្ចីជាមុន ដោយផ្អែកលើស្តង់ដារនៃការវាយតម្លៃឥណទាន មុននឹងស្នើសុំការធានាឥណទានពី CGCC ដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យជ្រើសរើស
- មិនផ្តល់ការធានា ១០០% (អតិបរមាត្រឹម ៨០%) ដើម្បីឱ្យ PFI ចូលរួមខាតបង់ ប្រសិនបើកម្ចីដែលមានការធានាត្រូវបានបាត់បង់

បន្តនៅទំព័របន្ទាប់

- ទូទាត់សំណងលើកម្ចីដែលខូច ជាពីរដំណាក់កាល ដើម្បីត្រួតពិនិត្យពីការខិតខំរបស់ PFIs ក្នុងការដោះស្រាយកម្ចីដែលខូច
- ត្រួតពិនិត្យ និងផ្តល់ការប្រឹក្សាយ៉ាងដិតដល់ ដល់ PFIs ក្នុងការដោះស្រាយកម្ចីដែលមិនដំណើរការ រួមទាំងការរៀបចំឥណទានឡើងវិញ ដើម្បីទប់ស្កាត់កម្ចីពីការបាត់បង់។

ហានិភ័យការជ្រើសរើស និងហានិភ័យចិត្តសាស្ត្រធ្ងន់ធ្ងរអាចបណ្តាលឱ្យមានអស្ថិរភាពនៃទីផ្សារហិរញ្ញវត្ថុតែម្តង។ ជាក់ស្តែង ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ អាចលក់ផលិតផលហិរញ្ញវត្ថុដែលមានភាពស្មុគស្មាញ ដល់វិនិយោគិនដែលមិនមានព័ត៌មានស្មើគ្នាក្នុងការកំណត់តម្លៃឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីកម្រិតហានិភ័យនៃផលិតផលហិរញ្ញវត្ថុនោះ។ ម្យ៉ាងទៀត ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុដែលមានសារៈសំខាន់ជាប្រព័ន្ធ និងមិនអាចដួលរលំបាន អាចនឹងធ្វើសកម្មភាពវិនិយោគដែលមានហានិភ័យខ្ពស់ ដើម្បីទទួលបានទិន្នផលខ្ពស់ (ហានិភ័យខ្ពស់ ទិន្នផលខ្ពស់) ព្រោះផលដែលទទួលបាន គឺស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុនោះជាអ្នកទទួលយក ប៉ុន្តែការខាតបង់គឺរដ្ឋាភិបាលត្រូវបង្ខំចិត្តរ៉ាប់រងជំនួស ដើម្បីចៀសវាងការដួលរំលំនៃស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុនោះ ដែលអាចរាលដាលដល់ទីផ្សារហិរញ្ញវត្ថុទាំងមូល។ ករណីនេះបានកើតឡើងក្នុងអំឡុងវិបត្តិហិរញ្ញវត្ថុសកលកាលពីឆ្នាំ២០០៨ កន្លងទៅ។ ហានិភ័យការជ្រើសរើស និងហានិភ័យចិត្តសាស្ត្រមិនអាចត្រូវបានបំបាត់ទាំងស្រុងនោះទេ ប៉ុន្តែគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ អាចសហការគ្នា ដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យនេះឱ្យនៅទាបបាន៕

Understanding Adverse Selection and Moral Hazard

By: Mr. No Lida, Deputy Chief Executive Officer

EN Adverse selection and moral hazard are the problems arising from information asymmetry that can lead to market failure. Information asymmetry occurs when parties of a transaction do not have equal relevant information to execute a fair transaction. For instance, when buying a second-hand car, the buyer does not know its defects as much as the owner does. The owner would know an underlying price for his car, while the buyer may not have equal information to negotiate down to a fair price that best matches the car's true value. In this case, the information asymmetry can lead to second-hand car market failure by preventing the buying-selling transaction from happening because the buyer believes whatever price the seller agrees to sell would be more advantageous to the seller. Information asymmetry is the term coined by Nobel Prize winner economist George Akerlof in 1970.

Information asymmetry can be observed in different types of transaction. In bank loans, borrowers generally know better about their own repayment capacity than the bank from which they seek the loans, making it difficult for the banks to determine a fair price (i.e., interest rate) that best suits the borrower's creditworthiness. In a credit guarantee, information asymmetry is when a lending institution that seeks guarantees on loans has more information about the loans and the borrowers than the credit guarantor. Information asymmetry can lead to two problems – adverse selection and moral hazard.

When there is an information asymmetry, the banks might be unable to distinguish between bad and good borrowers. Facing this risk, the banks may set an interest rate that is too high for good borrowers. Good borrowers will then leave the market; only bad borrowers remain to seek loans. This is called adverse selection. As such, one way to increase credit market efficiency is to narrow the information gap between lenders and borrowers. That is why banks usually require as much information as possible from the borrowers before lending to reduce the risk of adverse selection. Adequate, reliable, and timely information about the borrowers would help the banks to narrow information gaps and offer fair loan conditions that can make both parties better off. Similarly, an adverse selection in credit guarantee is the risk that the lending institution, having better information about the borrowers and loans, only selects the bad loans for guarantees from a credit guarantee institution.

In addition, information asymmetry can also lead to moral hazard which occurs when one party of the contract engages in a reckless activity that may put the other party in an unfavorable position. In credit guarantee, a moral hazard is when a lending institution whose loans are guaranteed by a credit guarantee institution spends less effort to take care of the guaranteed loan because the default will be mainly borne by the credit guarantee institution. Likewise, a moral hazard can result from a situation where the borrower has less incentive to repay the loan, knowing that the loan is guaranteed by a third party.

The moral hazard and adverse selection are serious problems that can cause a failure of the credit guarantee scheme if not carefully addressed. As a credit guarantee institution, CGCC is particularly prone to these risks. To mitigate these, CGCC has implemented on the following key policies:

- Require Participating Financial Institutions (PFIs) to approve the loan first based on their loan approval policy before submitting the loan for CGCC's guarantee to reduce the adverse selection by the PFIs.
- Not provide a 100% guarantee (only up to 80%) to let PFIs have some skin in the game.
- Require the PFIs to monitor guaranteed loans the same way they monitor their non-guaranteed loans.
- Closely monitor and consult the PFIs on taking recovery action, including loan restructuring, to prevent the guaranteed loan status from deteriorating.
- Pay the claim in two phases to monitor PFI's efforts in guaranteed loan recovery.

A serious adverse selection and moral hazard can also lead to financial instability. A financial institution with better information may sell complicated financial assets to investors who do not have equal information to determine a fair price for the assets. Besides, financial institutions, considered to be systematically important financial institutions (SIFI) and too big to fail, may have incentives to engage in risky investment for high returns because the reward is for them to take, but their failure is for the Government to bail out to prevent the adverse spillover to the financial market. This episode occurred during the global financial crisis in 2008. It is impossible to eliminate adverse selection and moral hazard; however, relevant parties can work to minimize them.